

Kaapstad, 26 november 2023.

Samen met collega-aalmoezenier Ilse en haar man Danny stonden we te wachten voor de poort van de Pollsmoor Prison. Gekend als de grootste en meest beveiligde gevangenis van Zuid-Afrika. Via een kennis van Ilse kregen we, als aalmoezeniers van gevangenen in België, de gelegenheid om een eredienst mee te maken. Na een uur wachten in de felle zon, konden we eindelijk naar binnen via verschillende grote ijzeren poorten..

LEVENS VERANDEREN

In de gemeenschappelijke ruimte, waar enkele hoge ramen, afgeschermd met dikke tralies, het enige contact vormden met de buitenlucht, kwamen meer dan 200 vrouwen naar de dienst. Allemaal getooid in een soort gele stof die verwerkt werd in

kleedjes, T-shirts en broeken.

Sommigen hadden er nog een blauwe trui over. Dat duidde erop dat ze al een veroordeling kregen. Voor de dienst begon, was het precies een kippenhok, maar toen de muziek ingezet werd, was er een

prachtige samenzang te horen. Ook tijdens de preek was het er misstil.

Ondertussen bleef de temperatuur stijgen tot over de 40°, snikheer. Voor deze vrouwen en mannen was dit dagelijkse kost.

De overgrote meerderheid van de gedetineerden leven in gemeenschappelijke cellen van ongeveer 40 personen. Ze slapen op stapelbedden van 2 à 3 personen. Zelfs de kleine 'individuele' cellen worden bewoond door een tot drie gevangenen. De cellen zijn maar

2,5 meter op 2 meter.

Pollsmoor is bedoeld voor iets minder dan 4.000 gedetineerden. Maar zo te horen draait dat rond de 9.000 personen, een onmenselijke situatie.

Een groot deel van de gedetineerden komt uit de townships van Kaapstad, bekend onder de naam Cape Flats. In deze leefgemeenschappen zijn bendes ontstaan die handelen in drugs en prostitutie. Er wordt gestolen, vermoord, ... Ik vroeg me af of er wel ooit mensen uit dit circuit kunnen geraken als je telkens terugkeert naar zo'n verdorven sociale omgeving.

De laatste dag dat mijn vrouw en ik in Zuid-Afrika waren, logeerden we een paar dagen in Franschhoek. Zo'n 80 km van de luchthaven van Kaapstad. De laatste dag bestelden we een shuttle om ons naar de luchthaven terug te brengen.

Met onze zwarte bestuurder, Morné was zijn naam, praatten we wat over koetjes en kalfjes. Tot ik plots zei dat ik in de gevangenis Pollsmoor geweest was. Toen ik hem vroeg of hij die ook kende (ik bedoelde als bezoeker), verschoot hij van kleur en werd het even stil.

"Ja, ik heb daar gezeten", vertelde hij. Op 10-jarige leeftijd was hij dakloos. En kwam uiteindelijk in de Cape Flats terecht. Zijn grootmoeder kreeg de zorg over hem. Zijn moeder heeft hij tot enkele jaren terug, niet gekend. Op 16-jarige leeftijd en later ook op 17-jarige leeftijd kwam hij in Pollsmoor Prison terecht wegens diefstal met geweld, verkoop van drugs, enz.

Hij koos ervoor om op straat te leven na zijn vrijlating. Buiten de Cape Flats omdat hij wist dat hij anders een vogel voor de kat was. Maar het was vanzelfsprekend dat hij op die manier een onmogelijk leven leidde. Een psycholoog, die op een of andere manier verbonden was met de gevangenis, nam hem onder zijn hoede. Hij en zijn vrouw zorgden ervoor dat hij een dak boven zijn hoofd kreeg, een opleiding kon volgen en weg bleef uit dit slechte milieu.

Op een bepaald moment kocht deze psycholoog een huis in Franschhoek voor zijn oude dag. Morné mocht dit huis gewoon gebruiken zodat hij zijn leven weer helemaal op de rails kon krijgen. Morné kreeg werk als chauffeur, leerde een vrouw kennen met wie

LEES ONLINE

hij huwde en later drie kinderen kreeg. Hij begon ook te sparen voor een eigen huis...

De psycholoog werd in zijn thuisstad vermoord (ik ken hiervan niet de ware toedracht maar er gebeuren dus wel vaker moorden in Kaapstad). En toen bleek dat het huis dat Morné gebruikte op zijn naam werd gekocht door die psycholoog. Dus zonder dat Morné het vooraf wist, werd hij eigenaar van een groot huis dat volledig afbetaald was. ***"I'm blessed"***, zei Morné telkens.

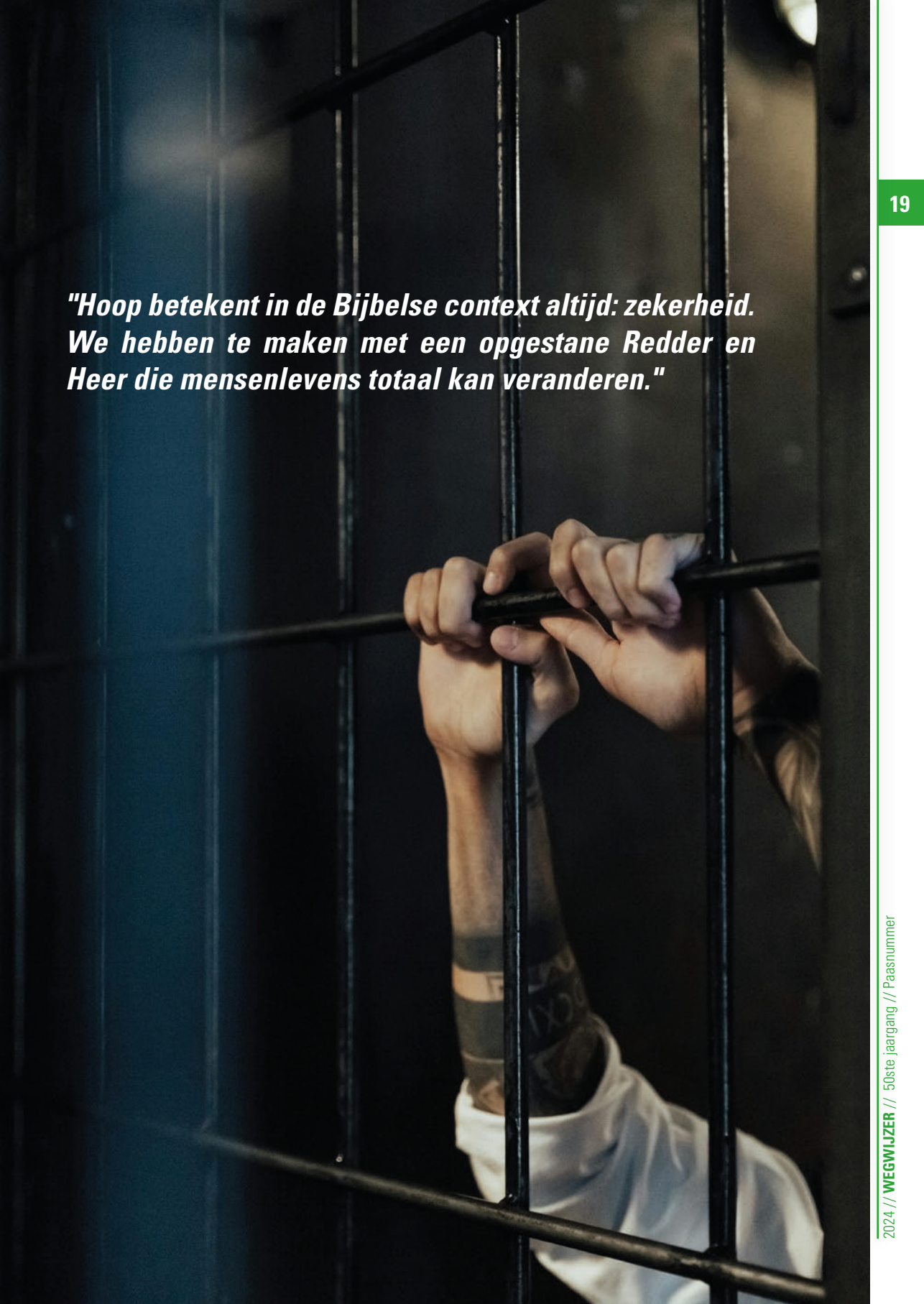
Hij leerde de Heer Jezus kennen. Het kon niet anders dat iemand (ondanks deze heel verdrietige situatie inzake die psycholoog en zijn vrouw), boven deze situaties stond.

Later werd de weduwe van deze psycholoog zwaar ziek zodat ze eigenlijk de kosten niet meer kon betalen (de ziekenzorg is heel duur in Zuid-Afrika), tenzij ze haar huis verkocht. Morné en zijn vrouw, waren haar voor. Zij verkochten hun groot huis in Fransschoek en kochten een kleiner huis. zo kwamen er heel wat middelen vrij en de weduwe van de psycholoog kon de nodige medische zorgen krijgen. Ze genas.

Morné toonde mij zijn arm, waarop het haar recht stond. "Telkens ik mijn verhaal vertel, word ik heel emotioneel." Tja, heel goed te begrijpen, nietwaar? In ieder geval is Morné het zuiverste bewijs dat er altijd hoop is voor de mensen.

Hoop betekent in de Bijbelse context altijd: zekerheid. We hebben te maken met een opgestane Redder en Heer die mensenlevens totaal kan veranderen.

Yvan Thomas

***"Hoop betekent in de Bijbelse context altijd: zekerheid.
We hebben te maken met een opgestane Redder en
Heer die mensenlevens totaal kan veranderen."***